!!! LEGEA NR. 156/30.05.2023
privind organizarea activităţii de prevenire a separării copilului de familie

Art. 4. - (1) Copilul este considerat în risc de separare de familie dacă familia care se ocupă cu creşterea şi îngrijirea lui se confruntă cu una sau multe dintre următoarele situaţii:
a) situaţia economică şi condiţiile de locuit precare existente în mediul său familial şi/sau în comunitate, respectiv situaţie de risc de sărăcie monetară sau sărăcie extremă;
b) starea de sănătate precară a unuia sau a mai multor membri ai familiei, inclusiv dizabilitatea acestora;
c) mediul abuziv, violent existent în familie şi comportamentele la risc care pot afecta negativ relaţiile dintre adulţi, copii şi dintre adulţi şi copii.
(2) Copilul este considerat a fi în risc de separare şi în anumite situaţii de vulnerabilitate cu care se confruntă, cum ar fi comportamentul delincvent, părăsirea repetată a domiciliului, consumul de alcool şi de droguri, tentativă de suicid şi abandonul şcolar, chiar dacă familia care se ocupă de creşterea şi îngrijirea lui nu se confruntă cu niciuna dintre situaţiile prevăzute la alin. (1).

Art. 5. - (1) Pentru prevenirea separării copilului de familie, serviciul public de asistenţă socială are obligaţia de a sprijini familia care se ocupă de creşterea şi îngrijirea unui copil care poate fi în risc de separare, dacă familia, în funcţie de situaţia economică şi condiţiile de locuit ale acesteia, se află în una dintre următoarele situaţii de vulnerabilitate:
a) trăieşte în sărăcie extremă;
b) are venituri reduse şi nu primeşte beneficii de asistenţă socială;
c) are părintele unic susţinător sau ambii părinţi fără ocupaţie sau în şomaj;
d) ocupă fără drept anumite spaţii de locuit, inclusiv spaţii construite ilegal sau locuinţe improvizate ori spaţii care nu sunt destinate locuirii;
e) nu dispune de spaţiu locuibil suficient raportat la numărul de persoane, respectiv locuinţa este supraaglomerată;
f) locuieşte în spaţii improprii sau întâmpină probleme privind siguranţa şi igiena locuinţei.
(2) Pentru prevenirea separării copilului de familie, serviciul public de asistenţă socială are obligaţia de a sprijini familia care se ocupă de creşterea şi îngrijirea unui copil care poate fi în risc de separare, dacă familia, în funcţie de situaţia socială a acesteia, se află în una dintre următoarele situaţii de vulnerabilitate:
a) are în îngrijire o mamă minoră sau o minoră gravidă;
b) părintele unic susţinător sau ambii părinţi sunt plecaţi la muncă în străinătate;

c) are unul sau mai mulţi copii care au revenit în ţara de origine după o experienţă de peste un an de migraţie;
d) are membri adulţi cu dizabilităţi care le afectează semnificativ calitatea vieţii şi participarea lor la viaţa socială;
e) are cel puţin un membru al familiei care nu are acte de stare civilă;
f) a avut sau are unul sau mai mulţi copii pentru care a fost stabilită o măsură de protecţie specială, în condiţiile Legii nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
g) a avut sau are unul sau mai mulţi copii părăsiţi în unităţile sanitare;
h) a avut sau are unul sau mai mulţi membri condamnaţi la o pedeapsă privativă de libertate.
(3) Pentru prevenirea separării copilului de familie, serviciul public de asistenţă socială are obligaţia de a sprijini familia care se ocupă de creşterea şi îngrijirea unui copil care poate fi în risc de separare, dacă familia, în funcţie de starea de sănătate a acesteia, se află în **situaţia de vulnerabilitate având unul sau mai mulţi copii polispitalizaţi.**
(4) Pentru prevenirea separării copilului de familie, serviciul public de asistenţă socială are obligaţia de a sprijini familia care se ocupă de creşterea şi îngrijirea unui copil care poate fi în risc de separare, dacă familia, în funcţie de nivelul de educaţie al acesteia, se află în una dintre următoarele situaţii de vulnerabilitate:
a) are unul sau mai mulţi copii de vârstă şcolară care nu au fost înscrişi într-o formă de învăţământ sau care nu frecventează cursurile unei forme de învăţământ obligatoriu;
b) are unul sau mai mulţi copii cu cerinţe educaţionale speciale.

Art. 7. - (1) Dacă în urma evaluării unui copil şi a familiei acestuia, serviciul public de asistenţă socială constată că acesta se află în cel puţin o situaţie de vulnerabilitate prevăzută la art. 5 se întocmeşte planul de servicii.
(2) Planul prevăzut la alin. (1) cuprinde serviciile care trebuie oferite pentru a răspunde nevoilor identificate ale copilului şi ale familiei acestuia, beneficiile de asistenţă socială oferite acestora şi intervenţiile necesare pentru punerea în practică a planului, finalitatea urmărită prin implementarea planului, cine oferă serviciile şi pentru ce perioadă de timp. Planul de servicii se aprobă prin dispoziţie a primarului.
(3) Planul prevăzut la alin. (1) cuprinde în mod obligatoriu servicii care să răspundă nevoilor identificate ale copilului.
(4) Planul prevăzut la alin. (1) cuprinde în mod obligatoriu servicii şi activităţi destinate părinţilor, care pot consta în:

a) informare, consiliere şi acompaniere în domeniul sănătăţii, educaţiei, ocupării forţei de muncă, locuirii şi protecţiei sociale;
b) dezvoltarea abilităţilor parentale;
c) facilitarea accesului acestora la beneficiile de asistenţă socială şi serviciile existente;
d) referirea către servicii sociale, de educaţie, sănătate şi de ocupare a forţei de muncă.
(5) Planul de servicii este întocmit pentru o perioadă de cel puţin 12 luni, perioadă în care este obligatorie sprijinirea părinţilor în creşterea şi îngrijirea copilului.
(6) La întocmirea planului de servicii, în funcţie de factorii de vulnerabilitate identificaţi, care expun copilul situaţiei de risc de separare, trebuie avute în vedere şi măsuri pentru familie care să vizeze următoarele:
a) îmbunătăţirea situaţiei financiare a familiei;
b) îmbunătăţirea condiţiilor de locuit ale familiei;
c) îmbunătăţirea abilităţilor parentale;
d) îmbunătăţirea aptitudinilor casnice;
e) asigurarea accesului şi participarea la diverse forme de educaţie;
f) asigurarea accesului la tratament sau reabilitare pentru comportamentele la risc, consumul de droguri şi alcool;
g) îngrijirea adecvată şi protecţia copiilor împotriva oricăror forme de violenţă;
h) sprijinirea părinţilor ai căror copii au beneficiat sau ar avea nevoie de servicii de protecţie.
(7) Monitorizarea implementării planului de servicii se realizează de către asistentul social sau, după caz, de către tehnicianul în asistenţă socială responsabil cu activitatea de prevenire a separării copilului de familie din cadrul serviciului public de asistenţă socială prin vizite la domiciliul copiilor aflaţi în situaţie de separare astfel:
a) semestrial şi ori de câte ori se impune, în situaţia în care în urma evaluării copilului şi a familiei se constată sub 10 situaţii de risc din cele prevăzute la art. 5;
b) trimestrial şi ori de câte ori se impune, în situaţia în care în urma evaluării copilului şi a familiei se constată peste 10 situaţii de risc din cele prevăzute la art.5.